

Szeged veszedelme.

— A polgármester nyilatkozata. —

(Saját tudósítónktól.) A Pesti Hírlap mai számában „Szeged veszedelme” címen feltűnést keltő cikket közöl, amelyben azt igyekszik bizonyítani, hogy Szeged a körtöltéseivel és a védőgátjaival még nem biztosította magát teljesen egy második árvíz katasztrófája ellen. A cikk szerint Szeged árvízveszedelmét csak úgy lehetne teljesen elhárítani, ha a Maros torkolata nem Szeged fölött, hanem Szeged alatt volna. Eredetileg így is akarták elejét venni egy második árvíz katasztrófa eshetőségének, de a terv a felsővárosi fakereskedők magánérdekein annak idején hajótörést szenvedett. A Pesti Hírlap cikke — többek között — a következőket mondja:

— Az árvízveszedelem Szegedet ez idő szerint nem fenyegeti. Mindazáltal önkéntelenül felvetődik az a kérdés, vajon eddig meglévő árvízvédelmi intézkedéseink mellett akkor, amidőn tudjuk, hogy a Szegedet védelmező hatalmas védőtöltés, a több mint 2 millióba került körtöltés párkány-magassága 10 méter magasságot tesz ki, vajon az eddig tapasztalt legmagasabb vizállással, az 1895. évi 8.84-en felül jelentkező, mindössze 1 méter 16 cm. töltés-magassági különbözet elegendő biztosíték-e a fokozódó magasságu tavaszi és nyári árvizekkel szemben. A múlt század hetvenes éveiben Boross Frigyes főmérnök, aki a kormány megbízásából már az 1876—7. évi rendkívüli árvizek ellen Szeged városát is sikeresen védelmezte s aki nagytekintélyű vizimérnök, s e téren elsőrendű tekintély volt, megmondotta, hogy a fokozódó árvizekkel szemben Szegedet kizárólag csak töltésekkel megvédelmezni nem elég, mert megtörténhet rendkívüli viszonyok közt, hogy a lassu folyású Tisza folyó vizével a mellékfolyók s főként a gyorsabb folyású Maros árvize összetalálkozik, ez veszedelmet zúdíthat Szegedre a magas védőtöltések mellett is. Boross Frigyes volt az első szakemberünk, aki sürgette, hogy a gyorsfolyású Maros folyónak Szeged felett a Tiszába való betorkolását Tápé alól át kell tenni Szeged alá s a mai kendergyár alatti részen kell bevezetni a Marost a Tiszába. Ezáltal elkerülhető lesz, hogy a Maros vize a lassu folyású Tiszát már a város felett felduzzasztva s a közös medret a bővebb hordaléku Maros bezátonyozza. Sajnos, hogy a közérdeket ebben az esetben is elnyomta a sok magánérdek. A Maros áradása ma is a szó szorosabb értelmében rázúdítja, rányomja, felduzzasztja a Tisza vizét is Szeged városára csak azért, mert néhány fakereskedőnek a privát érdeke akkor ezt így kívánta.

Majd a következő pesszimisztikus mondatokat olvassuk a cikkben:

Vajon megnyugtató-e az a tudat, hogy az eddigi legmagasabb árvízmagasságon felől már csak 1 méter 16 cm. védőtöltés különbségén kívül még a miniszteriumbeli szakemberek tudománya s a jószágos Isten különös szeretetét védelmezi a szegedieket. Az 1879-iki szegedi árvízet is a hagyományos nembánomosság, tudatlanság s az előrelátás teljes hiánya okozta.

A cikk állításaival szemben Lázár György dr. polgármester a következő nyilatkozatot teszi közzé:

— Az árvízveszedelmi állapotok mai állása egészen más, mint ahogy azt a Pesti Hírlap cikke föltűnteti. Azok az adatok, amelyeket a nevezett lap közöl, egy régi könyvből vannak kiejegyezve, mert a cikk minden adatával az árvíz előtti állapotokat írja le. Szeged árvízvédelme kifogástalan és teljesen megbízható. Az, hogy a Maros Szeged fölött torkollik be a Tiszába, Szegedre egyáltalán nem veszélyes. A szegedi árvíz után hozott törvényhozási intézkedés a tiszamenti töltések s különösen a Szeged körüli töltések formidábilis méreteiben építettek ki, úgy, hogy azokkal szemben a Maros betorkollása veszedelmet nem jelenthet, legfőleg pár centiméternyi duzzadást idézhet elő.

Aminek különben élő bizonyága az, hogy a Tisza árja Szentesnél, tehát a Maros betorkolása előtt gyakran magasabb, mint Szegednél a Maros betorkolása alatt. Eltekintve a tiszamenti töltések formidábilis méreteitől, Szeged a hatalmas körtöltésen kívül Szegedtől egész Martonosig két védvonallal és pedig a Szeged-Martonosival és a régi sövényházi vonallal bír, melyen a röszei út van kiépítve. Ezenfelül Algyőtől kezdve a csongrádi magaslatokig szintén kettős védvonallal, tudniillik a Hármás-Algyóival és a sövényházi keresztgáttal rendelkezik. A Szeged-Algyó közötti védvonal pedig olyan szilárd, hogy mint arra az idősebbek emlékeznek, az 1879-iki árvízkor az utászok csak napokig tartó munkával tudták egy részét szétrobbantani. Szerintem tehát Szegednek árvízmentesítése emberi számítás szerint teljes biztonságot nyújt és a Maros Szeged alá vezetése e tekintetben csak alig számbavehető könnyebbséget okozna.

— Nem áll az, hogy az eddigi legna-

gyobb vízmagasságon felül mindössze másfél méter magasságban áll ki a töltés a víz felett. A víz jelenlegi magassága majdnem 4 és fél méterrel alacsonyabb a gátak magasságánál. A gátak teljesen ép állapotban vannak, az ár a legkisebb mérvű aláárással sem fenyeget. Eddig földbeomlásokról nem tett jelentést az ármentesítő társulat. Hogy a gátak teljesen megbízhatók, arról hétfőn, amikor az alsó védővonalakat tekintettem meg, személyesen is meggyőződtem. Holnap reggel pedig a felsővédővonalakat fogom megtekinteni az ármentesítő társulattal. Az, hogy a megáradt folyó elöntötte a hullámtereket, a városra nézve egyáltalában nem jelent semmi veszedelmet, mert hiszen ezek a hullámterek ép azért vannak kihagyva a normális szélességben, hogy azok között az árvíz lefolyjon. Akik tehát ott béreltek földet, tudatában voltak ennek a körülménynek s a mennyiben ott építettek, a vízáradás eshetőségét tekintetbe vették. Ami különben az árverésen elért árakban meg is nyilvánult.

FORDUL A HADISZERENCSE

(Ujra a bolgárok győznek.
— Szerb veszteség. — Tovább harcolnak. — A román hódítás. — Bevonulunk-e a Szandzsákba? — Berchtold a király előtt. — Bulgária meg egyezett Törökországgal.)

(Saját tudósítónktól.) A bolgárok érzik, hogy most már a lét vagy nem lét kérdése számára a háború. Kétségbeesett ellentállást fejtenek ki s amikor a világ azt hitte, hogy már leverték őket, akkor jön a jelentés, hogy Bulgária nagyfontosságú harcokat nyert meg a szerb sereggel szemben. Már Belgrádban is tudnak a bolgár sikerről, nemcsak Szófiában. A belgrádi Politika szerint a szerbek és bolgárok között a harc tovább tart. Küszködni négy nap óta szakadatlanul nagy harcok folynak. A bolgárok makacsul védelmezték állásaikat és a támadó szerb hadoszlopoknak eddig még nem sikerült döntő előnyre szert tenni. A Mail Journal szerint újabb behívások történtek, amiből a háború folytatására lehet következtetni. A lap azt hiszi, hogy a bolgárok halogató magatartása csak azt célozza, hogy lehetségessé váljék a bolgár főhaderők összevonása. Bulgária döntő csatába bocsátkozott Szerbiával, tekintet nélkül a románok bevonulására.

Belgrádból jelentik még: Ma orosz hírek érkeztek a harcterről. A bolgárok négy nap óta tartó, döntő csatába bocsátkoztak a szerb sereggel s a szerbek hátterbe szorultak. Másik itteni jelentés azt is tudja, hogy a bolgárok a szerbekkel szemben nagy tért hódítottak.

Szófiából jelentik: A bolgár hadseregnek végre sikerült a szerb hadakkal szemben döntő harcokba bocsátkozni s a négy nap óta tartó küzdelemnek meg van a pozitív eredménye, mert a bolgárok olyan stratégiai pontokat foglaltak el, amelyek a további küzdelemre nézve döntő fontosságuk.

Szófiából jelentik: A szerb kormány tudára adta Bulgáriának, hogy hajlandó a békéről tárgyalni, de csak úgy, ha a szó-

fiai kormány közvetlenül Szerbiához fordul a tárgyalás kezdésére.

Görögország szintén tudára adta Bulgáriának, hogy hajlandó a békéről tárgyalni s elő is adta föltételeit, amelyek szerint Bulgária a tárgyalás idején leszerel, hadikárpótlást fizet, területeket átenged.

Bulgária sem Szerbiával, sem Görögországgal nem hajlandó a békéről tárgyalni.

Bukarestből jelentik hivatalosan: A román lovasság e hónap tizenharmadikán ellenállás nélkül megszállta Dobrics és Balcsik városokat. Ugyanaznap reggel erős gyalogsági, lovassági és tüzérségi csapatok, melyek Vejreniben töltötték az éjszakát, megszállták Turtukáját. A régi határ és a Turtukája—Dobrics—Balcsik terület tehát teljesen a románok kezében van, akiknek semmi veszteségük nem volt.

Szófiából jelentik, hogy ott ismét elterjedt az a hír, hogy Ausztria-Magyarország bevonul a Szandzsákba, amelyet semlegességének ellenértékeül okkupálni fog. Ez a hír nemcsak Bulgáriában, hanem Európaszerte feltűnést keltett. Erre vonatkozólag Bécsben hivatalosan nem adtak ki semmiféle jelentést, viszont nagy fontosságot kell tulajdonítani annak a hírnek, a mely szerint Berchtold Lipót külügyminiszter a holnapi napon audiencián jelenik meg Ischlben a király előtt s a külpolitikai helyzetről számol be. A helyzet illusztrálásához tartozik még az a hír is, amit a „Berliner Morgenpost” kapott Bécsből s amely szerint Hötzendorff Conrad vezérkari főnök lemondott állásáról. Conrad — írja a lap — a Bécsben elterjedt hírek szerint azt követelte, hogy a monarchia vonuljon be a Szandzsákba, mert csak így állítható helyre a balkáni egyensúly. Javaslátát nem fogadták el és erre következett Conrad lemondása. A vezérkari főnök lemondásáról szóló berlini hír nagy föltűnést kelt bécsi körökben. Katonai helyeken minden felvilágosítást megtagadnak és azt mondják, hogy a dolog politikai természeténél fogva a külügyminisztériumhoz tartozik, viszont a Ballplatzon sem akarnak tudni a hírről.

Szófiából jelentik: A bolgár és a török kormány között létrejött megállapodás értelmében tegnap a bolgárok megkezdték az enosz-midai határvonalon tul eső terület kiürítését. A török csapatok megszállják a bolgárok által elhagyott helyeket, a többi